

Títol: Herència invisible

Autor: Marta Gorina Cañaveras

Miro la mare. Recull els plats del sopar mentre el pare fa veure que llegeix el diari. El meu germà s'ha aixecat de taula sense ni tan sols portar el got a la pica. Ningú diu res. Ningú ho veu.

Penso en la casa de la Garrotxa que el pare va heretar quan l'avi va marxar, en les parets que guarden vides viscudes abans que la nostra. Però, i si no només heretem terres i cases? I si també heretem silencis, maneres de viure, de servir i d'esperar? Recordo l'àvia, contínuament atrafegada, i veig la mare, sempre amb les mans plenes, fins i tot quan són buides. I jo? També arrossegare aquesta herència invisible?

Amb un nus a l'estómac i carregada de dubtes, decideixo trencar el silenci.

—Recull els plats. Dic al meu germà, escarxofat al sofà.

—Per què?

—Perquè també són teus.

La mare es queda quieta. El pare alça la vista del diari. El meu germà protesta, però ho fa. I jo, somric mentre penso que potser hi ha herències que encara es poden canviar.